

15/ 1776: Modelový zednářský stát právě vzniká

Baconova vize zednářské republiky jako „nové Atlantidy“ se brzy uskutečnila v britských koloniích na americkém kontinentu. Po anglické sedmileté válce (1756–1763) proti Francii zdanili Britové své kolonie natolik, že to vyvolalo odpor. Aktivisté hnutí „Synů svobody“, v jehož čele stáli členové bostonské lóže¹⁷⁶, se převlékli za indiány kmene Mohawků, vtrhli 16. prosince 1773 do přístavu a naházeli celý náklad čaje z britských lodí do moře. Tento „Bostonský čajový dýchánek“ měl na ostatní kolonie signální účinek. Právě v zednářské Filadelfii se 4. září 1774 sešli delegáti dvanácti ze třinácti kolonií, aby přijali „Deklaraci práv“, tj. požadavky na uzákonění práv a svobod, které britská koruna nemohla chápat jinak než jako vyhlášení války. Strůjci povstání byli opět zednáři, včetně Samuela Adamse a Johna Hancocka z „Obchodnické lóže“ (Merchant's Lodge) v Quebecu a „Lóže svatého Ondřeje“ v Bostonu, a patřil k nim i Paul Revere, velmistr „Velké lóže z Massachusetts“. „Provinční velmistr“ Benjamin Franklin (1706–1790), zakladatel mateřské lóže „St John's“ ve Filadelfii, se speciálně kvůli tomu vrátil

z Anglie a stal se členem výboru, který vypracoval návrh Deklarace nezávislosti nově založených „Spojených států amerických“. Vypracováním prvního návrhu textu výbor pověřil svého člena, svobodného zednáře Thomase Jeffersona (1743–1826).

Ústava USA byla zcela prodchnuta zednářským duchem. Z 56 signatářů jich k zednářům prokazatelně patřilo 53. Stejně tak 50 z 55 členů ústavodárného národního shromáždění, všech 13 guvernérů, 20 z 29 generálů a 104 ze 106 důstojníků byli lóžoví bratři.¹⁷⁷ Když byla v roce 1787 ústava Spojených států přijata, bylo z 39 signatářů 19 zednářů.¹⁷⁸

V roce 1785 vyslaly mladé Spojené státy americké jako velvyslance do Paříže Jeffersona, kde byl stejně jako před ním Franklin a Voltaire přijat do lóže „Devět sester“ a aktivně podporoval francouzské revolucionáře. Teprve po skončení své práce se v roce 1790 vrátil do USA, kde ho jeho řádový bratr, první americký prezident George Washington (1732–1799), jmenoval ministrem zahraničí. Washington, který byl již v roce 1752 přijat do „Fredericksburgské lóže č. 1“ ve Virginii, převzal v roce 1775 vrchní velení amerických vojsk.¹⁷⁹ V roce 1788 se Washington nechal zvolit stoličným mistrem lóže „Alexandria č. 22“, a tuto funkci si udržel i poté, co byl o rok později zvolen prvním prezidentem Spojených států. Při své inauguraci složil přísahu na bibli „Lóže svatého Jana č. 1“ v New Yorku, což je zednářská bible, která se v této lóži používala jako „nejsvětější zákon“.¹⁸⁰

18. září 1793 byl podle zednářského rituálu položen základní kámen Kapitolu v novém hlavním městě Washingtonu. Ceremonii předcházel průvod, který dobový tisk označil za „jeden z nejvelkolepějších zednářských průvodů, jaký se kdy při tak významné příležitosti konal“.¹⁸¹ V řadách seřazených podle svého stavu, oděni

do ornátů a doprovázeni svými lóžovými úředníky, pochodovali „úhelníkoví bratři“ za standartami svých lóží dosud řídce osídleným městem. George Washington, velmistr místní lóže a před šesti měsíci podruhé zvolený prezident Spojených států, měl na sobě zednářskou zástěru. Cílem pochodu bylo vyvýšené místo Jenkins Heights, dnes Capitol Hill, na jehož hřebětě byla vyhloubena mělká jáma. V ní, podepřená stojany z kmenů stromů, se nacházela bezvadně opracovaná kamenná krychle. Citujme zednářského historika Johna Dickieho:

„Washington vážně přikývl a tři dělníci spustili kámen na zem. Podali mu rekvizity a on je jednu po druhé umístil do duté krychle. Úhelník, který symbolizuje ctnost, když zajišťuje, že každý úhel bude střížen přesně.



George Washington se zednářskou zástěrou při pokládání základního kamene Kapitoly USA

Vodováhu, která symbolizuje rovnost, když se její pomocí kontroluje, zda je věc umístěna správně. Poté rozsypal Washington obilí a pokropil ho olejem a vínem na znamení prosperity, přátelství a míru. Poté přišla na řadu stříbrná deska s nápisem, který hlásal, že základní kámen Kapitolu byl položen ve třináctém roce americké nezávislosti a v roce 5793 svobodného zednářství.¹⁸² Washington umístil desku na kvádr, načež vzal do ruky stříbrnou zednickou lžící a nanesl trochu malty. Pak popadl zednickou paličku a rychle několikrát za sebou na kámen poklepal.

Když s úsměvem vzhlédl, ozval se frenetický potlesk. Kapitol, který Thomas Jefferson nazval ‚prvním chrámem zasvěceným svrchovanosti lidu‘, získal svůj neotřesitelný základní kámen v zednářském rituálu.“¹⁸³

Nové hlavní město, které mělo být pojmenováno po Washingtonovi, vyprojektoval Francouz Pierre Charles L'Enfant, který vystudoval na Královské akademii v Paříži. Tam se v zednářském prostředí seznámil s generálem Lafayetteem. Když Lafayettea jeho lóže v roce 1775 vyslala do Ameriky, aby vojensky podpořil vzbouřené bratry zednáře v jejich válce za nezávislost, vzal s sebou do Nového světa L'Enfanta jako vojenského inženýra. Ten se po válce nejprve usadil v New Yorku a tam jej v roce 1789 přijala místní „Holland Lodge“.¹⁸⁴ V New Yorku postavil Federal Hall, kde se při jejím slavnostním otevření setkal s Georgem Washingtonem.¹⁸⁵ V roce 1791 byl pověřen vypracováním plánu nového hlavního města. Jeho návrh, který byl v následujících desetiletích pečlivě realizován, obsahoval čtyři nejdůležitější zednářské symboly: úhelník, kružítko, vševidoucí oko „Největšího architekta vesmíru“ a pentagram čili pěticípou hvězdu se špicí směřující dolů (jak je zvykem v satanismu). Na špici pentagramu se přitom nachází Bílý dům (u L'Enfanta

jáma v místě, kde měl být postaven první americký prezidentský palác. Při tradičním zednářském obřadu položil Peter Casanave, velmistr „Maryland Lodge No, 9“, základní kámen v jejím jihozápadním rohu. Architekt Hoban měl být následujícího roku zvolen velmistrem „Federal Lodge No. 15“.¹⁸⁶

Těžko by se dalo jasněji než právě na mapě města způsobem viditelným po všechny časy a generace stanovit, čím duch vládne ve Washingtonu a kdo tvoří „Deep State“, který za demokratickou fasádou ve skutečnosti v USA vládne.

Na Washingtonově pohřbu v roce 1799 neslo jeho rakev šest vysoce postavených důstojníků, přičemž všichni byli zednáři. Od té doby ho považují za „největšího amerického svobodného zednáře“. 130 let po založení hlavního města mu 1. listopadu 1923 jeho lóžoví bratři zřídili „Washingtonův národní zednářský památník“ (Washington National Masonic Memorial). Základní kámen položili tehdejší prezident USA Calvin Coolidge (1872–1933) a bývalý prezident William Howard Taft (1857–1930), oba členové „Kilwinning Lodge No. 356“. Použili stejnou zednářskou lžici, kterou kdysi Washington rozetřel maltu na základním kameni Kapitolu.

Gotthold Ephraim Lessing měl tedy pravdu, když v knize „Ernst und Falk – Gespräche für Freymaurer“ tvrdil, že americký Kongres „je lóže“ a že v Americe „zednáři konečně zakládají své vlastní impérium ozbrojenou rukou.“¹⁸⁷ Dokonce i zednář a novinář Tom Goeller (*1958) z listu „Washington Post“, který je odpůrcem jakýchkoli konspiračních teorií, musel připustit:

„Skutečnost, že americkou revoluci lze přesto právem označit za hnutí přímo ovlivněné svobodnými zednáři, je dána spíše vynikající kvalitou (několika) jednotlivců

než jejich údajně velkým počtem. Zastávali klíčové pozice a jejich duch unášel i ostatní, kteří svobodnými zednáři nebyli nebo se jimi nestali. To mělo trvalý vliv na celý americký národ, a to tak silný, že americké hlavní město Washington a jeho předměstí Alexandrie v sousední Virginii lze také nazvat ‚zednářským hlavním městem světa‘, a to jak po duchovní, tak po architektonické stránce ... První demokracie, kterou vymysleli a vybojovali zednáři – Spojené státy americké – se stala skutečností.“¹⁸⁸

Nikde se zednářství nerozšířilo tak rychle jako v USA. Během prvního čtvrtstoletí po Washingtonově smrti vzrostl počet jeho členů z 25 000 na 80 000, což představovalo dobrých 10 % dospělých bílých mužů. Brzy bylo v Severní Americe více lóží než ve zbytku světa. Jen v New Yorku bylo v roce 1825 registrováno 24 lóží, což bylo dvakrát více než na přelomu století. V celé zemi jich mohlo být více než 500.¹⁸⁹ Dodnes většina amerických prezidentů patří k některé ze zednářských lóží. „Hodnoty Západu“, jemuž dominuje Amerika, nejsou ničím jiným než hodnotami zednářství.